Ἦτο ζήτημα ἡ διοργάνωσις αὐτὴ τῆς αἰθούσης. Ὁ σύζυγος μὲ τὰ χρέη του μόνον εὑρέθη κατὰ τὴν ἐπαύριον τοῦ γάμου· ἀντὶ τῆς ἐκ τριάκοντα χιλιάδων φράγκων προικὸς ἣν ἔμελλε ν' ἀποφέρῃ, ἡ σύζυγος μόνον κεφάλαιον εἶχε χίλια ὀκτακόσια φράγκα ἅτινα οἱ γονεῖς της, μετὰ πολλοὺς ἱδρῶτας, ἠδυνήθησαν νὰ τῇ παράσχωσι. Πῶς δι' αὐτῶν, νὰ ἐπιπλώσωσι μίαν αἴθουσαν, ὑπότε τόσαι ἄλλαι ἐπείγουσαι ἀνάγκαι ὑπῆρχον! Ἐν τούτοις ἐκείνη ἐπέτυχε τὸν σκοπόν της. Ἐν τῇ περιόδῳ τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος ὁ σύζυγος οὐδὲν ἠδύνατο νὰ τῇ ἀπεποιεῖτο, καὶ ἄλλως τε, ἀνέθετεν ἀκόμη τὰς ἐλπίδας του ἐπὶ προικός. Ἀφ' ἑτέρου, τόσον ὀλίγον ἀπαιτητικὴ ἦτο ὡς πρὸς τὰ λοιπά, ὥστε οὐδὲν ἄλλο ἐζήτει: τὴν αἴθουσάν της, τὴν αἴθουσάν της καὶ μόνην.

Τὴν εἶχεν ἐπὶ τέλους, ἥκιστα πολυτελῆ, στενόχωρον ἰδίως, μὲ μικρὰ πενιχρὰ ἔπιπλα καὶ παντοειδεῖς ἀπομιμήσεις: εἰς καναπὲς ἔκειτο ἀπέναντι τῆς ἑστίας, δύο ἀνάκλιντρα καθίσματά τινα ἀλλοκότων σχημάτων, μία γωνία. Ὁ μέγιστος τῶν πόθων της ἦτο ἓν κλειδοκύμβαλον, ἀλλ' ἀδυνατοῦσα ν' ἀγοράσῃ εἶχεν ἐνοικιάσει τοιοῦτο καί, ἂν αἱ φωναί του ἦσαν κατά τι ἠλλοιωμέναι, τὸ ἐξωτερικόν του ὅμως ἐνεποίει ὡραίαν ἐντύπωσιν.

Ἀφοῦ τὰ πάντα ἦσαν πλέον ἕτοιμα, ἔκαμε τὰς ἐπισκέψεις της καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ τῇ ἀνταπέδωκαν αὐτάς.

Ὁποία ὑπῆρξεν ἡ χαρά της ὅτε εἶδε συνηθροισμένας παρ' αὐτῇ τὴν βαρωνίδα Λαοντὰν καὶ τὴν κυρίαν Μωπέκ, τὴν κυρίαν ἐπάρχου, καθημένας τὴν μίαν παρὰ τὴν ἄλλην ἐπὶ τοῦ καναπέ, τὴν κόμησσαν Λὰ Ζενεβραί, τὴν κυρίαν Κόλλα, ὁλόκληρον τέλος τὴν Φεγιάδην· ὑπῆρχεν ἔλλειψις καθισμάτων.

Ὁποῖος θρίαμβος διὰ τὴν χωρικήν!

Ἦτο ἴση πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας.

Οὐδέποτε ἠγάπησε τόσον τρυφερῶς τὸν σύζυγόν της ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ μετὰ πάθους τὸν περιεπτύχθη ὅτε ἀπέμειναν μόνοι. Δὲν ἐγνώριζε καὶ αὐτὴ πῶς νὰ τῷ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της!

Τί ἐσήμαινεν ἂν ὁ κοιτὼν τῶν νεονύμφων περιελάμβανε κλίνην σιδηρᾶν καὶ δύο καθίσματα μόνον, τὸ δὲ ἑστιατόριον ξυλίνην τράπεζαν χωλήν· εἶχε τὴν αἴθουσάν της κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐδέχετο.

Ἀλλ' ἑκάστην τετάρτην ἀπὸ τὰς ἑπομένας δὲν συνηθροίζοντο ἐκεῖ, καὶ τοῦ λοιποῦ, ὄχι πλέον καθισμάτων, ἀλλ' ἐπισκεπτῶν καὶ ἐπισκεπτριῶν ὑπῆρχεν ἔλλειψις.

Εἰς μάτην περιέμενεν ἀπὸ τὰς τρεῖς μέχρι τῶν ἑπτά, κανεὶς δὲν ἤρχετο.

Εἶχον ἀνταποδώσει εἰς τὴν σύζυγον τοῦ ὑπολοχαγοῦ τὴν ἐπίσκεψίν της ὡς νύμφης, ἀλλὰ τί νὰ ἐπήγαινον κατόπιν νὰ ἔκαμνον παρ' αὐτῇ; Ἡ βαρωνὶς Λαοντὰν ἐτήρει τὴν θέσιν της, ἡ κυρία ἐπάρχου εἶχε πολλὰς ἄλλας ἐπισκέψεις νὰ κάμῃ ἀπαραιτήτους διὰ τὴν πορείαν τῆς διοικήσεως.

Κατ' ἀρχάς, πᾶσαν τετάρτην, ὁ Δραπιὲ ἔμενε παρ' αὐτῇ, ἀλλ' ὅτε εἶδεν ὅτι δὲν ἤρχοντο ἢ μᾶλλον ὅτι κανεὶς δὲν ἤρχετο, ἐτράπη πρὸς τὸ καφενεῖον ὅπου ἐπέρνα τὸν καιρόν του παίζων βεζὶκ ἢ δόμινον, καὶ λίαν ἐπωφελῶς μάλιστα, διότι ἦτο ἀήττητος εἰς τὰ δύο αὐτὰ παιγνίδια.

Τότε περιέμενε μόνη δίχως ν' ἀποθαρρυνθῇ, μετ' ἀνεκτικῆς ὑπομονῆς ἥτις ἀπετέλει τὸ κύριον συστατικὸν τοῦ πράου της καὶ ἐστερημένου τραχύτητος καὶ μεμψιμοιριῶν χαρακτῆρος· μὲ τὸν χρόνον θὰ ἐπετύγχανε.

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας, ἐτακτοποίει τὴν αἴθουσάν της ὅσῳ πλέον φιλοκάλως ἠδύνατο, εἶτα ἐνεδύετο διὰ νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὸ ἀνάκλιντρόν της εἰς τὰς τρεῖς.

Τότε ἀνέμενε, τὸ οὖς ἔχουσα τεταμένον, ἀκροωμένη τοὺς κρότους τῆς κλίμακος· ἀνέβαινον, δι' αὐτὴν ἀναμφιβόλως· ὄχι: ἀργότερον ἴσως.

Καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔρριπτε βλέμμα μελαγχολικὸν ἐπὶ τῶν ἀνθέων τῶν τοποθετημένων ἐφ' ὅλων τῶν δοχείων, φοβουμένη μὴ κανεὶς δὲν τὰ ἔβλεπε. Τόσους κόπους καὶ μόχθους τῇ ἐστοίχιζον τὰ ἄνθη αὐτά. Διότι ἀδυνατοῦσα νὰ τ' ἀγοράζῃ ὅπως ὅλοι ἀπὸ τὰς ἀνθοπώλιδας, τὰ συνέλεγεν ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς τρίτης ἡ ἰδία, ἐκ τῶν λειμώνων καὶ τῶν ἀγρῶν. Τὸ ἔαρ ἦσαν ἄφθονα, ἀλλὰ τὸ θέρος ὀλιγώστευον καὶ τὸν χειμῶνα καθίσταντο ἔτι σπανιώτερα. Ἀλλ' οὐδὲν τὴν ἀνεχαίτιζε τοῦ νὰ τρέχῃ καὶ τ' ἀναζητῇ· δὲν ἔκαμνε πρὸς τοῦτο ἢ ὀλίγον δρόμον περισσότερον. Καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας οἱ γείτονες τὴν ἔβλεπον ἐπανερχομένην μὲ ὀγκώδη δέσμην ἀνθέων ἢ πρασίνων κλάδων, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐποχήν.

Γ'

Πλέον ἢ ἅπαξ εἶχε καθ' ἑαυτὴν σκεφθῆ ἂν ὁ Βονὲ θὰ ἐνεθυμεῖτο ἄρα τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τῷ εἶπεν ὅτι δέχεται, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐτόλμα νὰ δώσῃ πίστιν εἰς τὸ προαίσθημα τὸ λέγον αὐτῇ ἐνδομύχως ὅτι θὰ ἤρχετο. Τοσάκις τὰ προαισθήματά της τὴν εἶχον ἐξαπατήσει. Τοσάκις ἀνέμεινεν ἐπισκέψεις περὶ ὧν ἦτο βεβαία καὶ αἵτινες ἐν τούτοις οὐδέποτε ἦλθον.

Τῇ ἀληθείᾳ, ὁ σύζυγός της καὶ ὁ Βονὲ ὑπῆρξαν ἐν τῇ σχολῇ συμμαθηταὶ καὶ δεσμοὶ οἰκειότητος τοὺς συνέδεον ἐκεῖθεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Σολὲ ὑπῆρξε συμμαθητὴς τοῦ ἀνδρός της, καὶ ἐν τούτοις ἐμετροῦντο ἐπὶ τῶν δακτύλων αἱ φοραὶ καθ' ἃς ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν.

Πολλάκις εἶχεν ἀκούσει τὸν σύζυγόν της νὰ ἐπαινῇ τὸν Βονέ, ὅσον οὐδένα ἄλλον, διὰ τὴν εὐφυΐαν του, τὴν εὐθύτητά του, τὴν ὑπερηφάνειάν του ὡς καὶ τὴν κακὴν τύχην ἥτις τὸν κατέτρεχε· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ ἔχῃ τοιαῦτα προσόντα δὲν ἐσήμαινεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἦτο ἀκριβὴς καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς διατυπώσεις. Καὶ τοιαῦτα περὶ τοῦ Βονὲ κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀπησχόλουν τὸ πνεῦμά της.

Ὅτε ἤκουσε βῆμα διστάζον ἐπὶ τῆς κλίμακος, τὸν βηματισμὸν ἀνθρώπου τὸ πρῶτον ἐρχομένου εἴς τινα οἰκίαν, δὲν ἐδίστασε ποσῶς: ἐκεῖνος εἶνε! Ἐντεῦθεν ἡ ὑποδοχή της ἣν εἴδομεν.

Ἐπῆλθε στιγμὴ σιγῆς ὅτε ὁ Βονὲ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου τὸ ὁποῖον ἐκείνη τῷ εἶχε πλησίον της ὑποδείξει, διότι μὴ συμμετέχων τῆς χαρᾶς ἣν ἐκείνη εἶχεν ἐπιδείξει δὲν ἐτόλμα νὰ εἴπῃ τι φοβούμενος μὴ τῷ διαφύγῃ τι ἄτοπον. Ἡ πρᾶος καὶ μελαγχολικὴ αὐτὴ γυνὴ εἰς ἣν τόσον ἀποτόμως ὁ σύζυγός της εἶχε προσενεχθῆ ἐνώπιόν του, τῷ ἐνέπνεε συμπάθειαν καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἐλύπει. Ἠχαριστήθη τόσον βλέπουσα αὐτόν, διότι ἀναμφιβόλως ὑπῆρξε συμμαθητὴς τοῦ ἀνδρός της, καὶ τοῦτο ἀπεκάλυπτε πρὸ αὐτοῦ συζυγικὴν ἀγάπην ἥτις τὸν συνεκίνει: τόσον τραχὺς ἐκεῖνος, τόσον αὕτη τρυφερά! τὴν πτωχὴν γυναῖκα!

Ἀλλὰ πρὸς μεγάλην του ἔκπληξιν, δὲν ἐγένετο περὶ Δραπιὲ λόγος, ὡς τὸ ὑπέθετεν, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ.

— Πῶς εὑρίσκετε τὴν Φεγιάδην;

Ἡ ἐρώτησις ἦτο ἐπιβάλλουσα· διὰ τὸν Βονὲ ἦτο τόσῳ μᾶλλον σημαντικὴ καθόσον τὸν ἦγε φυσικῶς πρὸς τὴν κυρίαν Βοσμορὼ καὶ τὰς θυγατέρας της. Δὲν εἶχεν ἢ ν' ἀφήσῃ νὰ ἔλθῃ μόνη της ἡ ὁμιλία.

Ἀλλ' ἐδέησε νὰ περιμένῃ ἐπὶ μακρόν, διότι ἡ κυρία Δραπιὲ ὄχι μόνον διὰ τὴν δόξαν τοῦ νὰ ἔχῃ ἐπισκέπτην τινὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ τις ἐπέμενε τόσον εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δεξιώσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τέρψιν τῆς συνδιαλέξεως.

Ἡ θυγάτηρ αὐτὴ τῶν χωρικῶν δὲν ἀπώλεσεν εἰς μάτην τὸν ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τῶν καλογραιῶν χρόνον της.

[Ἕπεται συνέχεια]. Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Ἀστ. Χ. λοχ. Ἀργοστόλιον. Ἐγράψαμεν. —κ. Ν. Β. Κέρκυραν. Ἐλήφθη ἀντίτιμον 2 συνδρομῶν. Εὐχαριστοῦμεν.—κ. Π. Κ. Φιλιατρά. Ἀπεστάλη.—κκ. Ι. Β. καὶ Α. Π. Πειραιᾶ, Α. Ἰω., Π. Α. καὶ Λ. Μ. Τρίπολιν, Γ. Σ. καὶ Ἰω. Ρ. Μύλους. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Βιβλία ἀπεστάλησαν.—κ. Γ. Ἀν. Πειραιᾶ. Ἐλήφθη ἀντίτιμον 5 νέων συνδρομητῶν, ὧν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—κυρίαν Ἐλέν. Σ. καὶ κ. Ἀνδρ. Μ., Σωτ. Β., Κ. Λ, Ἀγ. Ν., Θ. Κορ. Δημ. Ρ. Ἀθήνας. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Βιβλία ἀπεστάλησαν.—κ. διευθυντὴν «Νεμέας». Ἐνταῦθα. Συνδρομήσας ἐλήφθη.— κ. Χαρ. Π. Γόλ. Πρέβεζαν. Ἐλήφθησαν δρ. 15. Ἐγράψαμεν. Φύλλα «Ἐκλεκτῶν» καὶ ἀγγελίαι ἀπεστάλησαν.—κ. Κωνστ. Π. Φιλιππούπολιν. Ἐλήφθησαν φρ. χ. 18. Ἀπόδειξις συνδρομῶν καὶ βιβλία ἀπεστάλησαν.— κ.Α.Κ. Ζάκυνθον. Ἐλήφθη δελτάριόν σας. Δὲν εἶνε δὰ καὶ τόση βία! — κ. Π. Κ. Φιλιατρά. Ἀπηντήσαμεν. — κ. Σπυρ. Π. Δηξουριον. Ἐλήφθη ἐπιταγὴ δρ. 50. Ἐγράψαμεν. — κ. Κωνστ. Ἀπ. Π. καὶ Κ. Κ. Ἀμαλιάδα. Ταχ. Ἐπιταγαὶ ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις «Ἐκλεκτῶν» καὶ βιβλία ἀπεστάλησαν — κυρίαν Πην. Δρ, Μεσολόγγιον. Βιβλία παρεδόθησαν. — κ. Α. Β. Κ. Βατούμ. Ἀγγελίαι καὶ «Ἐκλεκτὰ» ἀπεστάλησαν.—κ. Χρ. Β. Σύρον. Ἀγγελία ἀπεστάλη.— κ. Στ. Β'. Ἐλήφθησαν φρ. 52 παρὰ κ. Κωνσταντινίδου. Ἐγράψαμεν.—κ. Εὐστ. Ρ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐνεγράσαν καὶ οἱ 13. Περιμένομεν.—κ. Α. Δ. Βασ. Ραίζ. Ἐλήφθη Συν]κὴ 110 φρ. χ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. Βιβλία κτλ. ἀπεστάλησαν.—κ.Κ. Ζ. Ἰσμαϊλίαν. Κατάλογος βιβλίων ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν.- κ. Α. Δ. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐνεγράφη. Δῶρα θὰ ἀποσταλῶσι.